

ясъ бѣфъ како тебе, Градина бѣфъ заградила. *ib.* 600. Какъ сумъ-
тенка, емъ висока Уще да бѣфъ цѣрнобока, Бѣфъ го зела царево-го
хазнатарче, праматарче. *ib.* 620. Тогай ѿ чума говори: Леле Недо,
бела Недо! Да ми дадешъ сета куѣа, И а каилъ не се чинамъ, Ќе ти
умратъ твоите браѣа. *B.* 344. Азъ да знамъхъ, либе ле! Чи тѣй ще си
бѣди, Шѣ ся хвърля, либе ле, Въ тиха бѣлъ Дунава. *Пк.* 18. Дѣ ще
царскіятъ синъ дѣ мѣ земли, ждѣ му напридѣ едно вѣртену съ преждѣ
дѣ си ублече сичѣмъ-тѣ вуйскѣ. *Ч.* 252. Да ни е нащу измама, Две-
ти ти очи изваждатъ, На калѣчъ да ги напнижѣ. *ib.* 301. Да пожн-
вѣше тамъ Янкель оште десетъ години, извѣтряваше и сичкото вой-
водство. *Тб.* 91. Мълчи! пріятелю, че да чюмъ наши-ты госпожи по
други мѣста, прѣвъ-глава бѣхъ ся смѣлы. *Л. Д.* 1869 *p.* 152. Да нѣ-
маше у въздуха невидимъ паръ, то росны-ты капчицы не бы имало
отъ що да ся слѣжътъ. *ib.* 1871 *p.* 99. Да не бѣ земя-та валчеста,
оведнажъ бы ся видѣла цѣла-та сграда. *ib.* 1872 *p.* 99. Да имаше кы-
брить, или огниво, ты лесно бы си цѣвѣкнѣлъ и заловилъ огънь. *ib.*
1873 *p.* 173. Да ти дадѣше нѣкой цѣлина, а ты, колко-то и да си
орачъ, да нѣмаше ничто, ни волове, ни плугъ, ни орало—щѣше ли да
ся обогатишь. *ib.* 214. Была бы міру златъ вѣнецъ (*Бѣмарія*), да имаше
ученье. *ib.* 1874 *p.* 180 (*П. С.*). И поетъ да не бѣхъ още, мома-
та ма правѣше изведнажъ. *ib.* 1875 *p.* 131. Нѣ и да кѣсашъ да ви-
кашъ тогава: върни ся младость—младость-та не ще да са върни
вече. *ib.* 68. *Ср.* и да въ значеніи хотя бы. Въ таквизи топли и чисти
курници държани пилце много повече и повече яйца снасятъ, нежели
да бѣха въ студени-тѣ курници. *ib.* 1875 *p.* 87. Да бѣха времена-та
на стари-тѣ Гѣрци и Троянци, Доменико сигурно щѣше да сбере
единъ походъ, за да си вѣрне открадната-та Елена. *ib.* 137. О Карле!
да знаеше ти (*wüsstest du*), каква е мѣка на баштиното ти сърце за
твоята обнаска. *Рш.* 3. Да имаше годеницата въ рѣцѣтъ си, азъ се
залагамъ, че вѣнчаніето щеше да се позабави. *Э. Г.* 44. Да не е та-
кава майката, то за него и дума не би трѣбало да бѣде. 3. 227. Въ
восклицаніи, сочетаясь съ прич. прош. дѣйств. залога вторымъ, союзъ
да употребителенъ также въ значеніи если бы: „Дай ми, Недо, цѣрни
очи!“—„Айви віе Самовили! Да изигралъ день Лазара,—День Велиг-
день,—день Гюргевдень.“ *М. 6.* Сочетаніе да въ протазѣ съ (та и) да
въ аподозѣ передаетъ русскую конструкцію лишь бы—а то, коли—то,
такъ: Самъ да съмъ, та и въ горѣ-тѣ да съмъ (*Лишь бы быть въ оди-
ночествѣ, а то хоть бы и въ мѣсу*). *Ч.* 220. Съ келявъ да ся боришь,
и съ рогатъ да ся бодешъ; да си намѣришь бѣлъ-тѣ (*Коли будешь
тягаться съ колтуноватымъ да съ рогатымъ, такъ попадешь въ*